

ಹಿರಿಯ ಸಮಾಜವಾದಿ- ರಾಯ್‌ರ ಮುಖ್ಯಂಡ ಎಸ್. ವೆಂಕಟರಾಮ್

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರಾಜಕಾರಣದ ಚಿತ್ರ ದಿನಬೆಳಗಾಗುವದರಲ್ಲಿ ಅದಲು ಬದಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತತ್ವರಾಜಕಾರಣಕ್ಕೆ ತೀರು ವಿರುದ್ಧವಾದ ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಪ್ರತಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾರಾಜೆಸಿ, ಆ ರಾಜಕಾರಣ “ಹೀರೋ” ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಬಹುಶಃ ಇಂದು ನಮ್ಮ ಜನ ಯಾವ ರಾಜಕಾರಣ ಎಷ್ಟೇ ಎಡ ಅಥವಾ ಬಲಪಂಥೀಯನಾದರೂ ಅವನ ತಾತ್ತ್ವಿಕ ಕಸರತ್ತನ್ನು ಹುಸಿನಗೆಯಿಂದ ಓದಿ ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ಚೈತನ್ಯದಾಯಕ ಆರೋಗ್ಯಪೂರ್ವ ಬದುಕನ್ನು ನೀಡಲು ಅನೇಕರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡು, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯನಂತರ ಸಮಾಜವಾದಿ ಹೋರಾಟಗಾರರು, ಜಡ್ಜಗಟ್ಟಿದ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜಕ ಬದುಕನ್ನು ಬಡಿದೆಬ್ಬಿಸಲು ಪ್ರಯೋಜಿಸಿದರು. ಅಂತಹವರಲ್ಲಿ ಡಾ. ರಾಮಮನೋಹರ ಲೋಹಿಯ, ಸಮಾಜವಾದದ ಪ್ರಮುಖ ಚಿಂತಕ-ರಾಜಕಾರಣ. ಲೋಹಿಯಾರ ವಿಚಾರಧಾರೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿತರಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಇಡೀ ಬದುಕನ್ನೇ ದುಡಿಯವ ವರ್ಗದ ಏಳಿಗೆ ಮುದುಪಾಗಿಟ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ವಿಧಿವರ್ತರಾದ ಕಾರ್ಮಿಕ ನೇತ್ಯಾರ ಎಸ್. ವೆಂಕಟರಾಮ್ ಲೋಹಿಯಾರ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಶಿಷ್ಟ.

ಕನಾಟಕ ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವಾದಿ ಆಂದೋಳನವನ್ನು ಶಾಂತವೇರಿಗೊಂಡಾಡರ ಜೋತೆಗೂಡಿ ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಜೋತೆಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಡಾ. ಲೋಹಿಯ, ಹೆಚ್. ವಿ. ಕಾಮತ್, ಎಸ್. ಜಿ. ಗೋರೆ, ಮಧುಲಿಮಯ್, ಜಾರ್ಜ್ ಫರ್ಡಾಂಡಿಸ್, ರಬಿರೇ, ಮಧುದಂಡವತೆ ಮುಂತಾದ ಸಮಾಜವಾದಿಗಳ ಜೋತೆಗೂಡಿ ಸಮಾಜವಾದಿ ಆಂದೋಳನಕ್ಕೆ ಭದ್ರ ಬುನಾದಿ ಹಾಕಿದರು. ಅದು ಮುಂಬಯಿ ಇರಬಹುದು, ಪಾಟ್ಯಾ ಆಗಿರಬಹುದು, ಕಲ್ಕಾತ್ತ್ರ ತಮಿಳುನಾಡು ಆಗಿರಬಹುದು. 60-70ರ ದಶಕದ ಹೊಸ ಪೀಠಿಗಿಯ ರಾಜಕಾರಣಗಳಿಗೆ ವೆಂಕಟರಾಮ್ ಒಬ್ಬ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಕಾಮ್ರೋಡ್ ಆಗಿದ್ದರು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಬಿನ್ನಮಿಲ್, ಮಿನವರ್ಮಮಿಲ್ ನೌಕರರ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಿಂದ್ರ ಮಜ್ಬೂರ್ ಸಭಾದ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವಷ್ಟೇ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಸಂಘಟನೆಯ ಸಂಖ್ಯೆಗಿಂತ, ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪರಿಹಾರ ಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ವೆಂಕಟರಾಮ್ 1924ರ ಜುಲೈ 24ರಂದು ಜನಿಸಿದರು. ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆ ಶಿದ್ಲಪಟ್ಟತಾಲ್ಲಾಕು ಸಾದಲಿಯ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಪ್ಪ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ನರಸಮ್ಮ ದಂಪತ್ತಿಗಳ ಏಕಮಾತ್ರ ಪುತ್ರ. ಇವರು ಸೋದರಿಯರು. ತಾಯಿಯ ತವರು ಹೊಸಕೋಟಿ ತಾಲ್ಲಾಕು ಹಂಡೇನಹಳ್ಳಿ. ತಂದೆ ಶಾಲು ಮಾಸ್ತರು, ಹಂಡೇನ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಗಿಸಿ, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಥಿಕ್ಷಣ, ನಂತರ ಆಗ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಸಿವಿಲ್ ಇಂಜನಿಯರಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಡಿಪ್ಲೋಮಾ ಪದವಿ ಪಡೆದು, ಮುಂಬಯಿ ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಡ್ರಾಫ್ಟ್‌ಮೆನ್ ಆಗಿ ಇದು ವರ್ಷ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು.

ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೇ ವೆಂಕಟರಾಮ್ 1945ರಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಕಸೇರಿ, ವಾರ್ಡ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಕದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾದರು. ನಂತರ 1947-51ರವರೆಗೆ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಕದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. 1955ರಿಂದ 68ರವರೆಗೆ ಕನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಕದ ಜಂಟಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. 1969ರಿಂದ 71ರವರೆಗೆ ಆಖಿಲಭಾರತ ಸಂಯುಕ್ತ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಕದ ಜಂಟಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ, 1974ರಿಂದ 1977ರವರೆಗೆ ಪಕ್ಕದ ಕೇಂದ್ರ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಮಂಡಳಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ, 1977 ರಿಂದ 1979ರವರೆಗೆ ರಾಜ್ಯ ಜನತಾಪಕ್ಕದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಬಹುಮುಖ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು.

ವೆಂಕಟರಾಮ್ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘಟನೆಗೆ 1947ರಲ್ಲಿ ಪಾದಾರ್ವಕ ಮಾಡಿದರು. ಮಹಾಯುದ್ಧಗಳ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಜರ್ಮನಿತವಾಗಿದ್ದ ಕಾರ್ಮಿಕ ವಲಯದ ಸಂಘಟನೆ ಅಂದಿನ ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. 1947-51ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಬಾಯಿ ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಸಂಘಟನೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದುವಾಗಿದ್ದರು. ಇವರ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘಟನೆಯ ಬಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಾದಾಗ ಸರ್ಕಾರ ಇವರನ್ನು ಸೇವೆಯಿಂದ ವಜ್ಞ ಮಾಡಿತು.

1952ರಲ್ಲಿ ಬರಿಗ್ಯಾಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಒಂದ ವೆಂಕಟರಾಮ್ ಅವರಿಗೆ ವಿವಾಹವಾಗಿತ್ತು. ನಿಲ್ಲಲು ನೆಲೆಯಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಹೊತ್ತಿನ ಉಟಕ್ಕೂ ಆವರು ಪರದಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಅನ್ಯ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದೆ ಪತ್ತಿ ಸರೋಜಳಾದರೂ ಎರಡು ಹೊತ್ತು ಉಟ

ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಕಾಯಿಲೆ ನೆಪಮಾಡಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ಆಯುವೇದ ಆಸ್ತ್ರೋಗೆ ದಾಖಿಲು ಮಾಡಿ, ತಾವು ಪುಟ್ಟಪಾತ್ರ ವಾಸಿಯಾಗಿ ಕಾಲಮಾಡಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ಮಿನವ್ ಮಿಲ್ ನೌಕರರ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ರೂ. 50 ಮಾಸಿಕ ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ನೌಕರರಾಗಿ ಸೇರಿದರು. ನೌಕರರ ಸಂಘದ ಕಳೇರಿಯೇ ಅವರ ವಾಸದ ಮನೆಯಾಯಿತು. ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಳೇಯುವುದರೊಳಗೆ ಅವರು ಆ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದರು. ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘದ ಸಾಮಾನ್ಯ ನೌಕರನೊಬ್ಬ ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ವಿಶ್ವಕಾರ್ಮಿಕ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಕಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಆಗುತ್ತಾನೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಅದೇ ವೆಂಕಟರಾಮ್ ಬದುಕಿನ ರೋಚಕ ಕಥೆ. ಈ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅವರು ರಾಜಕಾರಣದಿಂದ ಪಡೆಯದೆ, ತನ್ನ ತತ್ವಬದ್ಧತೆ, ಕಾರ್ಯತತ್ವರತೆ, ಅಚಲವಾದ ನಂಬಿಕೆ, ಕಷ್ಟ ಸಹಿಷ್ಣುತೆ ಮೇಲಾಗಿ ಇದೊಂದು ಬದುಕಿನ ಕರ್ತವ್ಯವ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದ್ದೇ ಕಾರಣವಾಯಿತು.

1952 ರಿಂದ 79ರವರೆಗೆ ಕನಾರಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಗಿರಣ, ಮುದ್ರಣ, ಡ್ರೆಂ, ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಮತ್ತು ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಮಿಕನೆ ನೌಕರರ ಸಂಘಗಳ ನಿರಂತರ ನಾಯಕರಾಗಿದ್ದರು. 1969ರಿಂದ 71ರವರೆಗೆ ದೇಹಲಿಯ ಹತ್ತಿಗಿರಣ ನೌಕರರ ಮತ್ತು ಬಿಹಾರದ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ನೌಕರರ ಸಂಘಟನೆಯ ನೇಕಾರರಾಗಿದ್ದರು. ಸಾವಿಗೆ ಮುನ್ನ ಕನಾರಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಮಿಕನೆ ನೌಕರರ ಮಹಾಮಂಡಲ ಹಾಗೂ ಮುಂಬಯಿನ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪೆಟ್ರೋ ಕೆಮಿಕಲ್ ನೌಕರರ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. 1952 ರಿಂದ 1962 ರವರೆಗೆ ಹಿಂದೊ ಮಜ್ಬೂರ್ ಸಭಾದ ರಾಜ್ಯಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ, 1970 ರಿಂದ 74ರವರೆಗೆ ಪ್ರಥಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ, 1974 ರಿಂದ 1979ರವರೆಗೆ ಹಿಂದೊ ಮಜ್ಬೂರ್ ಪಂಚಾಯತ್ ಅಖಿಲಭಾರತ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ, 1979ರ ಫೆಬ್ರವರಿಯಿಂದ ಅಖಿಲಭಾರತ ಹಿಂದೊ ಮಜ್ಬೂರ್ ಸಭಾದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು.

ಹೇಗೆ ರಾಜಕಾರಣ, ರೈತ ಕಾರ್ಮಿಕರ, ನಾಗರೀಕರ ಹೋರಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡ ವೆಂಕಟರಾಮ್ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಸರೆಮನೆವಾಸ ಅನುಭವಿಸಿದರು. 1967ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಬತಿಹಾಸಿಕ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣಾರಹಿತ ಬಂದಿಯಾಗಿ 1975ರ ನವೆಂಬರ್‌ನಿಂದ 1977ರ ಜನವರಿಯವರೆಗೆ ಅಂತರಿಕ ಭದ್ರತಾ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಸರೆಮನೆವಾಸ ಅನುಭವಿಸಿದರು.

1960 ರಿಂದ 1964ರವರೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಹತ್ತಿಗಿರಣ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಮೀಸಲು ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಆಯ್ದೆಯಾಗಿದ್ದರು. 1978ರಿಂದ ನಿಧನರಾಗುವವರೆಗೆ ವಿಧಾನಸಭೆಯಿಂದ ವಿಧಾನಪರಿಷತ್ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಆಯ್ದೆಯಾಗಿದ್ದರು. 1950ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಸಂಘಟನೆಯ ವಿದ್ಯುತ್ ನೌಕರರ ಹೋರಾಟ, ವಿದ್ಯುತ್ ನೌಕರರಿಗೂಂದು ಶಾಶ್ವತ ದ್ವಿಪಕ್ಷೀಯ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. 1966ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಚರಿತ್ರಾಹ್ವಣ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಹೋರಾಟ, ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಮಟ್ಟದ ತುಟ್ಟಿಭತ್ತೆ ಸಿಗುವಂತಾಗಿದ್ದಲ್ಲದೆ, 1967ರಲ್ಲಿ ನೇಮಿತವಾದ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ತುಕೋಳಿ ಅಯೋಗಕ್ಕೆ ನೌಕರರ ಪರವಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಲಾದ ವರದಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದರು, ವೆಂಕಟರಾಮ್ ಅವರೇ 1976ರಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣ ಪ್ರೇ ಅಯೋಗಕ್ಕೆ ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದಾಗಲೂ ವೆಂಕಟರಾಮ್ ಅವರೇ ಅದನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದರು. ವೆಂಕಟರಾಮ್ ಅವರಿಗೆ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಘರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಸಂಧಾನ ಮಾರ್ಗವೇ ಅವರ ಸಾಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದವು.

1978ರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಕಾರ್ಮಿಕ ಕೇಂದ್ರ ಸಮಿತಿಯ ಆಷ್ಟಾನದ ಮೇಲೆ ಹಿಂದೊ ಮಜ್ಬೂರ್ ಪಂಚಾಯತ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ರಷ್ಯಾ ಪ್ರವಾಸ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸ್ಥಿತಿ-ಗತಿಯ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿದರು. 1979ರಲ್ಲಿ ಜನೀವಾದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿಶ್ವಕಾರ್ಮಿಕ ಸಮಾವೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಕಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು.

ಹೇಗೆ ಹೋರಾಟ, ಸರೆಮನೆವಾಸ ಎಡಬಿಡದ ಪ್ರಯಾಣಗಳೆ ನಡುವೆಯೂ ಓದು ಮತ್ತು ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಎಂದೂ ನಿಲ್ಲಿಸಿದವರಲ್ಲ. ಅವರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ, ರಾಜ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದ ದುಡಿಯುವವರ ದನ, ಕಾರ್ಮಿಕರ ವಿವಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಮಗ್ರಿ ಇದೆ.

ತುತ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಸರೆಮನೆ ವಾಸ, ನಂತರ ಜನತಾ ಸರ್ಕಾರದ ರಚನೆ, ಅಂತರಿಕ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳ ಕಾರಣ ಸರ್ಕಾರದ ಪತನ, ಜನತಾ ಪಕ್ಷದ ಹೋಳು, ವೆಂಕಟರಾಮ್ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ತೀವ್ರ ಆಫಾತವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿತ್ತು. ಸಾಯುವ ಮುನ್ನ ಅವರು ಯಾವುದೇ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರೂ ಆಗಿರದೆ ನಿರ್ವಹಿತಯಿಂದ ದೂರ ನಿಂತು ದಾರ್ಢನಿಕರಾಗಿದ್ದರು.

ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಕೆಲವೇ ನಾಯಕರ ಯಜಮಾನಿಕೆಯ ರಾಜಕಾರಣದಿಂದ ಬೇಸಿತ್ತಿದ್ದ ವೆಂಕಟರಾಮ್ ರಾಜ್ಯಗಳ

ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಗಾಗಿ ಫೆಡರಲ್ ಸ್ಪೆರೊಪದ ಹೊಸ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಆಲೋಚನೆ ನಡೆಸಿದ್ದರು. ಶಕ್ತಿರಾಜಕಾರಣದ ರುಚಿ ಕಂಡಿದ್ದ ಸ-ಮಜಾವಾದಿಗಳಿಗೆ, ಮತ್ತೆ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕಳಗಿಳಿಯಲು ಮನಸ್ಸು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಹುಟ್ಟಿ ಹೋರಾಟಗಾರರಾದ ವೆಂಟಟರಾಮ್ ತಮ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟು ಯುವಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಘಟಿಸುವ ತಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದರು. ಕನಾರ್ಟಕದ ರೈತರು-ಕಾರ್ಮಿಕರು, ದುಡಿಯುವ ವರ್ಗ, ಮಹಿಳೆಯರು ಹಿಂದುಳಿದ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾ ವರ್ಗ ಈ ರಾಜ್ಯದ ರಾಜಕಾರಣದ ಹೊಸ ಸಾರಭ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ‘ಕನಾರ್ಟಕ ರಾಜ್ಯ ರೈತ-ಕಾರ್ಮಿಕ ಪರಿಷತ್’ ಎಂಬ ಹೊಸ ಸಂಘಟನೆಗೆ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆಸಿದ್ದರು. ಏಧಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಕಾಮಾಲೆಯಿಂದ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಅವರು 20ನೇ ಜನವರಿ 1981ರಂದು ಭಾಂತಿಕವಾಗಿ ನಮ್ಮಿಂದ ದೂರವಾದರು. ಪತ್ತಿಸರೋಜ, ಇಬ್ಬರು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಸುರೇಶ, ಪ್ರದೀಪ್, ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಗೀತಾ, ಶೋಭ, ಅಪಾರ ಬಂಧು ವರ್ಗ ಹಾಗೂ ಸಾವಿರಾರು ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ನಿತ್ಯ ನೆನೆಯುವ ಚೇತನ ವೆಂಟಟರಾಮ್.